

kan ventes i det kommende Finantsaar. Saaledes har jeg idetmindste opfattet Sammenhængen, men saaledes troer jeg ogsaa at turde sige, at den i Virkeligheden er. Derved bevirkes det, at det i det følgende Aar bliver nødvendigt at udbede sig et detailleret Regnskab over Anvendelsen af de 12,057 Rd. 37 $\frac{1}{2}$, om hvilke der her spørges. Sagen har dog kun formel Betydning, idet der ikke i Realiteten er nogen Grund til Indsigelse fra Statsrevisionsens Side. Jeg troer, at det ærede Udvalg opfatter Sagen paa selv samme Maade.

Endnu skal jeg dog tillade mig et Par Ord med Hensyn til Klædesagen. De ærede Medlemmer ville jo erindre, at der ved Indkjøbet af et stort Parti Klæde under Krigen og sammes senere Salg er opstaaet et meget betydeligt Tab, og at der paa Foranledning af Rigsdagen er blevet anstillet Undersøgelser om, hvorledes det nærmere hænger sammen med denne Sag. Dengang Statsrevisionen nu afsluttede sin Betænkning for 1867—68, foresaa der kun meget ufuldstændige Oplysninger om Sagen, men senere er der modtaget adskillige yderligere Oplysninger, der med en Skrivelse ere blevne oversendte til Udvalget. Endelig har det ærede Udvalg efter Forhandling med Krigsministeren faaet nye Oplysninger meddeelte, og det er paa disse, at Udvalget støtter sit Forslag om at lade Statsrevisionens Indstilling med Hensyn til denne Sag udgaae. Jeg skal strax udtale, at jeg tiltræder denne Udvalgets Indstilling og vil stemme for den, idet ogsaa jeg troer, at der ikke vil komme Noget ud af at forfølge Sagen videre. Men derimod finder jeg, at der er Anledning til at gjøre nogle Bemærkninger om den Maade, hvorpaa Undersøgelsen er bleven anstillet. Jeg tilstaaer, at den i mine Dine ikke har været fyldestgjørende. Det Første, der kunde spørges om med Hensyn til det paagjældende Klæde, var dets Indkjøb. Ved Indkjøbet selv, det vil sige den Maade, hvorpaa Indkjøbet er foregaaet, finder jeg dog slet ingen Indsigelse at gjøre. Naar der udbryder en Krig, og man ikke har det tilstrækkelige Klæde til sin Naadighed, saa maa man anskaffe det, og, naar det ikke er at faae af den Beskaffenhed, hvoraf man ønsker at erholve

det, saa maa man see at faae det, som derefter er det bedst mulige. Krigsministeriet havde under de overordentlige Omstændigheder, som foresaae, anvendt alle brugbare Midler til at skaffe Klæde tilvele. Det havde holdt Requisitioner, det havde havt Agenter omkring osv. Saavidt jeg kan skjønne, havde det altsaa gjort, hvad der stod i dets Magt, for at faae det bedste Klæde, der kunde erholdes. Med Hensyn til Anskaffelsesmaaden finder jeg saaledes ikke, at der er Noget at erindre. Det Samme maa jeg strax sige med Hensyn til det senere Salg. Da der ved Krigen Slutning fandtes et meget betydeligt Parti uanvendt Klæde, vilde det have været en daarlig Deconomi at sje Uniformer af det; thi Enhver veed jo, at Strædderlønnen bliver omtrent den samme, men at Uniformen, der som Klædet er slet, kun varer kort. Den Deconomi at anvende Klædet vilde selvfølgelig have været meget uheldig. Soldaten har jo tillige et retfærdigt Krav paa at faae anstændige og holdbare Uniformer, naar man vil have, at de skulle vare en vis Tid, og ogsaa dette Hensyn maatte komme i Betragtning. Jeg finder altsaa, at det senere Salg af Klædet er en Sag, som man ligeledes maa billige. Men jeg kan ikke nægte, at der derimod er andre Punkter, som træde frem, naar man seer paa denne Sag, der ikke ere blevne tilstrækkelig belyste. Jeg skal tillade mig lidt nærmere at paapege, hvad jeg i saa Henseende mener, der siges meget hyppig i de ved Undersøgelsen fremskaffede Oplysninger, at Omstændighederne vare extraordinaire, at man trængte til et meget betydeligt Quantum Klæde, og at man maatte anskaffe det saa hurtig som muligt. Dertil svarer jeg nu: Ganske vist kan dette forholde sig saa, men denne Grund gjælder dog kun, forsaavidt det anskaffede Klæde saa ogsaa bliver anvendt. Forsaavidt det anskaffede Klæde er blevet anvendt, gjælder den Betragtning, som man har fremhævet om Nødvendigheden af at skaffe Klædet hurtigst muligt og i det fulde Omfang, men ogsaa kun forsaavidt, idet jeg dog endvidere indrømmer, at der maatte være Noget i Reserve. Men herved opstaaer da det Hovedspørgsmaal, hvorledes man har kunnet gaae frem med Anskaffelsen af Klædet